

Ladislav Okrouhlík

- Chtěli jsme budovat lepší svět, jen jsme nevěděli, jaký by měl být

Pan Ladislav Okrouhlík se narodil 17.12. roku 1924 na Žižkově. Jeho otec Rudolf Okrouhlík pracoval jako parketář a byl ve svém řemesle natolik zručný, že dokázal uživit svoje dva syny i manželku Marii. Žili skromně, ale netrpěli hladu a to bylo to nejdůležitější. Ve škole se dokonce se spolužáky dělil o svačiny, což některé bohaté děti nedělaly. Měl moc rád učitele na dějepis a zeměpis, protože skoro každému žákovi vymyslel nějakou vtipnou přezdívku. Odjakživa se zajímal o literaturu a jeho zájem ho pak dovedl ke skupince mladých lidí, kteří tvořili žižkovský recitační kroužek.

Pan Okrouhlík se vyučil jemným mechanikem a začal pracovat ve firmě, která vyráběla optiku. Když Němci obsadili Československo, dostávala firma zakázky pro německou armádu, na kterých pak pracoval. Německou okupaci nesl těžce, protože celá jeho rodina byla velmi vlastenecky zaměřená.

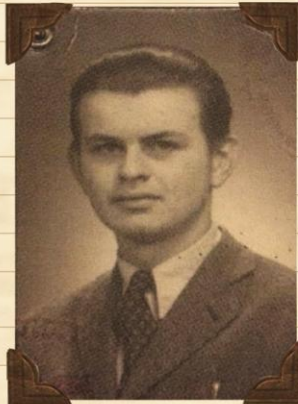
Táta parketář

Jeho život se změnil v době Vánoc roku 1943, kdy mu přišlo předvolání, že v lednu musí nastoupit na nucené práce do Německa. Na Wilsonově nádraží nastoupil do zvláštního vlaku. Patřil mezi pasažéry, kteří museli vystoupit v Magdeburgu. Byli ubytováni ve velkém domě s malými místnostmi, ze kterého každý den jezdili pracovat do továrny, kde se vyráběly součástky leteckých motorů. Poměrně snesitelné podmínky trvaly do června roku 1944, pak přišel příkaz, že si má zabalit a nastoupit do transportu. Vlak jej spolu s dalšími spolupracovníky odvezl k městu Nordhausen, nedaleko kterého byla v kopci vybudována podzemní továrna. "Bylo to obrovské podzemní mraveniště pod správou esesáků a nacistické tajné služby," upřesňuje pan Okrouhlík. Pan Okrouhlík pracoval na součástkách pro výrobu letadel a turbínových motorů. Práce v podzemí byla nebezpečná, i když továrna byla vybavena vzduchotechnikou, teplota tam byla vysoká. Nikdo to nevěděl přesně, ale všichni tak nějak tušili, že se v továrně vyráběla také Hitlerova tajná zbraň - rakety V1 a V2.

Hitlerova tajná zbraň

V dubnu roku 1945 bylo město Nordhausen bombardováno. Vznikl zmatek a mnozí z totálně nasazených se rozhodli využít situace k útěku. Cesta pěšky domů spolu s ostatními muži byla únavná. Vydali se směrem k Plzni. Území bylo pečlivě hlídáno, protože tam byly tajné objekty. Podařilo se jim naskočit do vlaku, ale právě na něj spojenecká letadla provedla nálet. Proto z něj vyskákali a utíkali se skrýt do blízkého lesa. Teprve pak pokračoval pan Okrouhlík ve své cestě do Plzně, která mu trvala celkem sedm dnů. Došel do ní z posledních sil, v noze měl silný zánět který byl způsoben noclehem ve stohu slámy. V Plzni se dostal do nemocnice a později se dostal do nemocnice i v Praze, kde byl operován. Dlouho se potom zotavoval.

Pan
Okrouhlík
za mlada

Po nějaké době nastoupil do podniku Tesla Hloubětín, pak vstoupil do komunistické strany, pracoval v mládežnické organizaci a stejně jako většina mladých lidí po válce věřil, že společně vybudují nový a lepší svět. V roce 1950 se nechal přesvědčit podnikovou stranickou organizací, aby přijal práci pro ministerstvo vnitra. Vystudoval policejní školu a nastoupil na sledovací správu. O tom, že to nebylo zcela správné, má nyní jasno, tehdy však neměl. "Já vlastně dodnes nevím, co jsem si o tom všem tenkrát myslel. Ale jel jsem v tom," říká. Když se naskytl možnost nechat se přeřadit k Veřejné bezpečnosti, tak se jí chopil. Začal pracovat na odboru hospodářské kriminality a dotáhl to na hodnost majora.

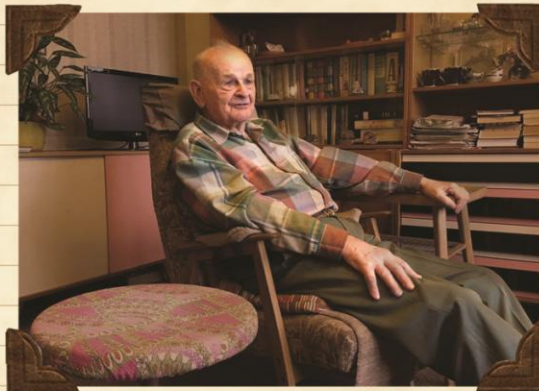
V roce 1968 obsadila naši zemi vojska Varšavské smlouvy, s tím pan Okrouhlík nesoouhlasil a to pak dal najevo na schůzi celouútvárového výboru KSČ, jehož byl členem. Kvůli tomu ho vyloučili ze strany a pak i z veřejné bezpečnosti. Sehnal si práci mistra v podniku Sběrné suroviny Praha a tam pracoval až do penze.

Dodnes je ale tak trochu levicově zaměřen, nesoouhlasí s tím, že je na světě tolik milionářů, co si svoje peníze vydobyli nekalými praktikami a přitom je stále mnoho lidí, co hladoví.

Okupace roku 1968

Dnes žije na Praze 3 i se svou manželkou. Na svůj věk je velmi aktivní a má mnoho zájmů. Věnuje se literatuře, poezii a společné chalupě. Sepsal také své vzpomínky na starý Žižkov, kde prožil dětství.

Pan Okrouhlík nyní